ANUL III. — Nr. 825.

O SINGURA EDIȚIE

DUMINICA, 12 MAI 1891

NUMĔRUL 10 BANI

ABONAMENTELE
ÎNCEP LA 1 ȘI 15 ALE FIE-CĂREI LUNI
și se plătesc tot-d'auna înainte

In București la casa Administrației
Din Județe și Străinătate prin mandate poștale
Un an în țară 30 lei; în străinătate 50
Șese luni » 15 » » 25
Trei luni » 8 » » 13

Un număr în Streinătate 15 bani

MANUSCRISELE NU SE NAPOEAZĂ

Adevĕrul

Să te ferești, Române! de cuiŭ strein în casă.
V. Alexandri.

NUMĔRUL 10 BANI

ANUNCIURILE
Din BUCURESCI și JUDEȚE se primesc NUMAI la ADMINISTRAȚIE.
Din STREINĔTATE, direct la administrație și la toate Oficiile de publicitate.
Anunciurĭ la pagina IV . . . . . . 0.30 b. linia
» » » III. . . . . . 2.— lei »
» » » II. . . . . . 3.— lei »
Inserțiunile și Reclamele 3 lei rândul.
LA PARIS, ziarul se găsește de vênzare cu numĕrul la kioșcul No. 117, Boulevard St.-Michel.

UN NUMĔR VECHIŬ 30 BANI

ADMINISTRAȚIA
111, — BULEVARDUL ELISABETA, — 111

DIRECTOR POLITIC: ALEX. V. BELDIMANŬ

REDACȚIA
111, — BULEVARDUL ELISABETA, — 111

10 MAI ZI DE DOLIU

Da! Zi de doliŭ pentru poporul român cât va sta pe Tronul luĭ Ștefan și al luĭ Mihaĭ un Suveran feodal, cu sentimentele medi-evale, și care crede că prin mila luĭ Dumnezeŭ, ci nu grație ticăloșieĭ politicianilor noștri, serbează nunta sa de argint cu Domniĭ Catargiu și Florescu!

Da! Zi de doliŭ pentru poporul român cât va sta Strĕinul în casa noastră. Acest Strĕin a căruĭ prezență în mijlocul nostru era până erĭ o nenorocire, de astă-zĭ înainte constitue o rușine!

Da! Zi de doliu pentru poporul român până în ceasul când va putea fâlfâi mândru drapelul democrațieĭ române!

Și atuncĭ Monarhia va fi spulberată, Țara își va recăpăta liberul sĕŭ arbitru și de la Dorohoiŭ la Turnu-Severin un singur strigăt va ĭeși din piepturile tuturor Românilor:

Să trăiască Republica

Alex. V. Beldimanŭ

Bucureștĭ, 11 Maĭ 1891

MASCARADA

Actul întîĭ s'a sfîrșit.

Reprezentația dată de Marele Actor Strĕin a avut un început comic, iar sfîrșitul se anunță caraghios de tot.

Poporul român, care a tolerat 25 de anĭ cele maĭ rușinoase și umilitoare comediĭ, a tăcut și de astădată. Dar dacă toleranța sa de până acum n'a avut vre-o urmare rea pentru Scamatorul de pe Tron, tăcerea sa de astă dată însemnează mult.

Ea nu se reduce numaĭ la faptul că în inima poporuluĭ Carol I n'a sădit nicĭ un sîmbure de iubire; ea nu însemnează indeferență și resignațiune, ci ea este prevestitoarea furtuneĭ, care a început să clocotească în inima fie-căruia.

Și dacă toată lumea a eșit pe stradele Capitaleĭ pentru a privi alaiul înscenat de poliția luĭ Catargiu și a luĭ Pake; și dacă din provincie aŭ venit miĭ de curioșĭ; și dacă copii și copilele poporuluĭ aŭ fost înșiruițĭ pe trotuare; și dacă societățile private aŭ fost silite să facă decor alăturĭ cu soldațiĭ și cu primariĭ ruralĭ; și dacă comunicația pe strade a fost întreruptă; și dacă poliția a silit pe toțĭ ceĭ depedințĭ de dînsa ca să pue steagurĭ; aceasta nu va să zică nicĭ că poporul a jubilat, pentru că lingușitoriĭ Tronuluĭ aŭ știut să-l înșele 25 de anĭ, nicĭ că el și-a uitat durerile, pentru a sĕrbători pe Rege.

Poporul știe bine, că pe spinarea luĭ se fac toate; că el este împilat, apăsat și batjocorit de un Strĕin fără simțire omenească, ajutat de o ceată de înstreinațĭ și de fățarnicĭ; dar el n'a aflat încă ceea-ce este esențial: că scăparea luĭ stă în propria sa forță. Poporul n'are încă conștiința putereĭ sale și de aceea nu'șĭ cunoaște încă drepturile.

Din această pricină el a răbdat un sfert de veac toate umilințele și a tăcut în fața mascaradeĭ de acum după cum stăpânitoriĭ feodalĭ din vechime răbdaŭ glumele și schimonosirile bufonilor, pe carĭ eĭ singurĭ îĭ plăteaŭ.

Dar întocmaĭ precum seniorii feodalĭ surghineaŭ pe bufoniĭ lor, când aceștia își permiteaŭ glume prea usturătoare pentru obrazele subțirĭ ale stăpânilor, tot așa poporul — când se va deștepta — va goni blestemând pe Marele Comediant și paiațele sale, carĭ s'aŭ întrecut cu gluma.

Dacă, prin urmare, poporul n'a jubilat; tăcerea sa e plină de amărăciune și de avertismente pentru Rege și pentru stăpânitoriĭ actualĭ.

*

Carol I își serbează nunta de argint cu România; dar România nu voiește să știe nimic de Dînsul.

El a eșit din palatul Sĕŭ, escortat de armată și a trecut prin rîndurile poporuluĭ tăcut și rece, cum trece osânditul între baionetele jandarmilor.

Nicĭ o aclamațiune, nicĭ un salut prietenesc! numaĭ uralele de comandă ale soldaților așezațĭ pe strade. Nicĭ măcar bețiviĭ primărieĭ și agențiĭ poliției n'aŭ îndrăznit să'L aclame. Uralele le-aŭ înghețat în gîtlejele răgușite, din pricina răceleĭ poporuluĭ.

Mascarada se va sfîrși mâine cu rușinea desăvîrșită a Aceluia, care a înscenat'o și va fi — s'o sperăm — ultima înscenare a acelora carĭ batjocoresc poporul.

Dar în sfîrșit, caracterul ridicol al pretinseĭ serbărĭ de ierĭ nu are atâta importanță.

Democrația română, republicană din convingere și antidinastică din sentiment, care asistă plină de indignare la rușinosul spectacol de acum, trebue să'șĭ tragă de pe acum linia de purtare.

Convinsă, ca noĭ, că Regele Strein n'a putut ajunge acolo unde a ajuns azĭ de cât numaĭ mulțumită imoralitățeĭ claselor conducĕtoare și inconștiențeĭ poporuluĭ, ea are o mare datorie și o sfîntă misiune de îndeplinit.

Democrația republicană trebue să se pue pe lucru, să se organizeze ea însă'șĭ pe bazele solide ale unuĭ program de luptă comună tuturor elementelor ce o compun și să se pregătească pentru asaltul definitiv.

Nu maĭ merge cu protestările platonice pe hârtie; nu maĭ merge cu criticele scrise în ziare și rar rostite în întrunirĭ publice. Trebue o acțiune serioasă și neîntreruptă. Dacă adevĕrurile ce spunem prin graiŭ saŭ prin scris aŭ un resunet adânc în inima poporuluĭ, aceasta nu ajunge. Poporul ne ascultă și ne dă dreptate; dar nu se mișcă.

Trebue să'l hotărîm să nu se mărginească aci. Trebue să-ĭ strângem rîndurile, pentru ca să vază cu ochiĭ cât de puternic este, când e unit. Alt-fel, ne pierdem vremea în zadar și facem și pe popor să piardă.

Decĭ, la luptă fără preget și fără șovăire!

Să organizăm poporul și mascarade regale nu vor maĭ fi.

Un republican.

??

Astă-zĭ D. Lascar Catargiu, prim ministru al M. S. Domnitoruluĭ Carol I la 1866 face parte din cabinet.

Il întrebăm dar:

Ce se face cu ceĭ 12.000 galbenĭ dăruițĭ de Carol I prin scrisoarea Sa din 2 (14) Iunie 1866 adresata Ministruluĭ de culte C. A. Rosetti și publicată în „Monitorul" cu Nr. 118?

Care este așezământul de binefacere foncat cu această sumă?

Dacă baniĭ s'aŭ capitalizat, cât reprezintă astă-zĭ suma dăruită?

TELEGRAME

PARIS, 9 Maĭ. — Romancierul Loti a fost ales la al 6-lea rând de scrutin membru al Academieĭ Franceze cu 18 voturĭ din 35. La întâiul rînd de scrutin D-nu Zola obținuse 8; D-niĭ Bornier 5; D-nu Fabre 7 D-nu Loti 7.

BRUXEL, 9 Maĭ. — 2000 de lucrătorĭ aŭ făcut ierĭ, cu voia primaruluĭ, o manifestație care nu a produs nicĭ un incident; lucrătoriĭ aŭ străbătut stradele cântând marselieza.

CHARLEROI, 9 Maĭ. — Inaintea reluăriĭ lucruluĭ lucrătoriĭ în numĕr de 10000 aŭ organisat o manifestație; eĭ aŭ străbătut stradele care eraŭ înpodobite.

BUDAPESTA, 9 Maĭ. — Vice-guvernatorul comitatuluĭ Eisenburg a fost numit guvernator și comisar învestit cu puterĭ extraordinare pentru comitalul Bekes unde subsistă turburărĭ de la, 1 Maĭ.

Camera a hotărât să înceapă la 29 maĭ discuția proiectuluĭ de reformă administrativă a comitatelor.

Fortificațiile

Sub titlul *La guerre de l'avenir* (Rĕsboiul viitoruluĭ) ziarul *Le Temps* publică un articol al D-luĭ Archibald Forbes, corespondentul militar al luĭ *Daily News*, pe care ziarul francez îl numește unul din judecătoriĭ ceĭ maĭ competențĭ în chestiunĭ strategice.

Archibald Forbes, care a vĕzut toate rĕzboaele din ultima treime a veaculuĭ, în toate continentele și între toate armatele, vorbește astfel de fortificațiĭ:

„Cât despre fortificațiile propriŭ zise, și ele sunt destinate a deveni în curĕnd o amintire din trecut. Viena, Colonia, Sedanul aŭ dărîmat înțelepțește zidurile carĭ le înădușiaŭ.

Nu e departe vremea, când lumea va pricepe că o artilerie de piață, destul de mobilă, este cea maĭ eficace apărare; afară de anumite cazurĭ excepționale și pentru motive speciale, orașele vor înceta de a fi apărate chiar prin liniĭ de forturĭ detașate *(ca la noĭ). Cupolele de oțel și-aŭ trăit traiul. Maiorul Lydenham Clarke a putut zice, nu fără dreptate, că: „lucrările de apărare, imitate după catacombele romane, sunt făcute pentru morțĭ și nu pentru viĭ; un regiment își va afla maĭ ușor mormîntul în acest sistem de galeriĭ subterane, de cât își va găsi o companie loc de mișcare".*

„Fortăreța viitoruluĭ va fi fără îndoială un simplu câmp întărit și prevĕzut cu casemate pentru liniĭ lungĭ de luptătorĭ. Apărările vor fi constituite din cercurĭ de redute permanente, la distanțe de doĕ saŭ treĭ miĭ de metri, redute invizibile la distanța mijlocie și înarmate cu mitraieuse cu tir neîntrerupt. Un cerc de asemenea natură a fost stabilit la Chatham în treĭzecĭ de zile de muncă, cu prețul modest de 3000 livre sterline (75 miĭ fr.); el adăpostea 200 de oamenĭ în casemate de beton și, pentru a 'l strica serios, a trebuit o cheltuială de munițiunĭ absolut proibitivă.

„Complimentul definitiv al acestor lucrărĭ va fi o artilerie puternică, mobilă pe șine și întărită cu bateriĭ de campanie pentru posturile avansate și locurile goale dintre redute. Lucrărĭ și obstacole exterioare, împinse cât de departe se poate, vor transforma toate aceste posturĭ în Plevne neînvinse."

Ca concluzie, D. Forbes crede că perfecționarea neîntreruptă a armamentelor tinde a face resboiul aproape cu neputință. Se zice adesea: „Va trebui ca să izbucnească; nu este putere care poate să susție o stare de pace așa de zdrobitoare."

'Adevĕrul, pe care toată lumea îl știe, este că resboiul va costa tot-d'auna maĭ scump de cât pacea; de aceea fie-care va continua să se înarmeze până'n dințĭ și nu va face rĕŭ. Cât despre faptul de a se ști dacă acest regim va duce Europa la bancrută saŭ la era de aur, aceasta e o chestiune deschisă.

Punem observațiile de maĭ sus în vederea partizanilor fortificațiilor gheșeftăreștĭ carĭ se fac la noĭ.

EVENIMENTELE din SERBIA

BELGRAD, 9 Maiŭ. — Mulțumită mĕsurilor luate, ordinea nu a maĭ fost turburată; dar domnește o agitație oare-care. Se asigură că Regele Alexandru nu are cunoștință încă de expulsarea mumeĭ sale.

Ziarele anunță că patrule de infanterie și de cavalerie străbat stradele; miniștriĭ nu ĭes de cât în trăsurĭ închise și escortațĭ de jandarmĭ. Casele regenților, miniștrilor și agenților diplomaticĭ sunt păzite de trupe. Se așteaptă la arestărĭ pe mâine.

PETERSBURG, 9 Maĭ. — Ziarul de Sf. Petersburg se îndoește că expulsarea RegineĭNatalia s'ar fi făcut cu toată circumspecția necesară. Rusia are pentru Regina simpatia cea maĭ sinceră, dar dorește tot de odată ca ultimele evenimente să fie sfîrșitul uneĭ stărĭ neliniștite care ține de maĭ mulțĭ anĭ. Rusia dorește într'un mod cordial consolidarea tronuluĭ Regeluĭ Alexandru și începutul uneĭ perioade de pace care să fie favorabilă desvoltăriĭ Serbieĭ.

---

25 anĭ de Domnie!

Citîm în *Lupta*:

Se găsesc tot-d'auna motive pentru a justifica un act de lingușire saŭ o păcătoșie omenească. Așa, pe lângă jubiliștiĭ pe față, mândri de a se prosterna și de a se declara slugile Regeluĭ Carol, sunt o altă categorie de jubiliștĭ: jubiliștĭ rușinoșĭ, aceĭ carĭ se dedaŭ la aceleașĭ platitudinĭ ca și confrațiĭ din categoria întâĭ, dar carĭ caută a da alte motive explicatoare conduiteĭ lor.

Jubiliștiĭ rușinoșĭ nu serbează, zic eĭ, ceĭ 25 de anĭ aĭ Domnieĭ luĭ Carol, ci ceĭ 25 de anĭ *aĭ introducereĭ Constituțieĭ*...

Scrisoarea Regeluĭ publicată în *Monitorul Oficial* desminte complect acest sistem. Regele declară în ea, categoric, că este vorba de *a doua-zecĭ și cincea aniversare a Domnieĭ Sale.*

Dar să maĭ citez încă o dată începutul bombastic al aceleĭ faimoase scrisorĭ:

„Scumpul meŭ președinte al consiliuluĭ!
„Peste câte-va zile *România* va serba a
„doua-zecĭ și cincea aniversare a Dom-
„nieĭ Noastre. *Providența a voit acea-
„sta;* din ziua când am îndreptat primiĭ
„noștri pașĭ în această frumoasă țară, ea
„a revĕrsat cu îmbelșugare bine-cuvîntă-
„rile sale asupra faptelor noastre"...

Tirada aceasta spusă pe scenă de un actor îmbrăcat în fir și cu coroană de

www.dacoromanica.ro

rege pe cap, ar face un efect admirabil!

Providența a voit aceasta!... A fost scris de veacurĭ în cartea omenireĭ însemnată cu degetul divin al celuĭ Inalt, cum că la 1866 Carol de Hohenzolern *Işĭ va îndrepta primiĭ Sĕĭ paşĭ în această frumoasă Țară!*

Dar maĭ ascultațĭ! *Providența* nu face lucrurile pe jumĕtate, ea când pune degetul eĭ dumnezeesc pe fruntea cuiva şi îĭ zice: eştĭ alesul meŭ, nu'l părăseşte în voia întîmplărilor omeneştĭ. *Providența*, este o casă de confiență cu reputație stabilită, fie-care obiect ce ese din fabricațiunea eĭ, este de prima calitate Aşa s'a întîmplat şi cu Regele Carol I. Ia statĭ şi ascultațĭ: „Din ziua când Am îndreptat „primiĭ Noştriĭ paşĭ... ea a rĕvărsat cu îmbelşugare, etc."

Cu alte cuvinte, toate bunătățile pămêntuluĭ s'aŭ revărsat asupra Românieĭ, o dată cu sosirea la Severin a Luĭ Carol I, acum 25 de anĭ! Se va obiecta poate că Regele nu e tocmaĭ modest când se laudă singur în un mod aşa de exagerat în o scrisoare publică. Obiecțiunea nu are valoare. Maĭ întîĭ, Regele dăruind 200,000 leĭ şi o casă are dreptul a se lăuda, al doilea, notațĭ că este providența la mijloc care a făcut toate aceste minunĭ!... A! dacă nu ar fi fost amestecată providența, înțeleg, dar cu providența nu te poțĭ pune. Tot ce'ĭ place face, iar muritoriĭ sunt nişte simple instrumente în mâinile sale. Regele nostru făcêndu-se instrumentul providențeĭ, se poate ceva maĭ modest?

Va să zică ne-am înțeles. Regele se făleşte cu faptele îndeplinite în cursul celor 25 de anĭ aĭ domnieĭ sale!... Eĭ... dar ştițĭ că aceasta este grav?... Atribuindu'şĭ actele sevîrşite în țară, vorbind de *faptele noastre*, adică ale luĭ, aceasta poate fi providențial, *dar nicĭ de cum constituțional!...*

Cum? Noĭ ştiam că Regele la fiecare faptă urîtă, la fie-care încurcătură politică se ascunde în dosul roluluĭ Sĕŭ constituțional de Rege iresponsabil şi inviolabil, şi iată'l cu ocazia jubileuluĭ că ne vorbeşte ca un om providențial, care face toate, care are o misiune de împlinit *în această frumoasă țară!*

Apoĭ atuncĭ lucrul se schimbă.

Era bine dacă Regele nu atingea această parte delicată, anume actele carĭ le-a săvîrşit de 25 de anĭ. Jubileul redus la o simplă aniversare de familie, ar maĭ fi avut înțeles; când însă Şeful Statuluĭ înhață această ocazie pentru a se lăuda cu faptele sale, când El îmbracă haina de om predestinat pentru a zice Românilor: „Bucurați-vĕ de actele minunate ce le-am „săvîrşit," atuncĭ să ne dea voie să protestăm energic şi să găsim un noŭ şi puternic motiv pentru a fi contra jubileuluĭ.

A! voițĭ să dațĭ jubileuluĭ caracterul uneĭ glorificațiĭ a actelor regeluĭ?.. Ne opunem cu energie. Regele Carol are un merit incontestat, acela că a putut să se mențină pe tronul Românieĭ timp de 25 de anĭ, pe când toată lumea credea că el nu va putea rĕmânea 5! Meritul însă nu e pentru țară ci pentru dênsul. Bravo luĭ că a isbutit a scăpa de tot felul de greutățĭ! Bravo luĭ că a ştiut a face din oameniĭ politicĭ o turmă de curtezanĭ. Bravo luĭ că a introdus dinasticismul în spiritele partidelor doritoare de putere. Bravo luĭ că pe duşmanĭ şi revoluționarĭ 'ĭ-a transformat în lacheiĭ palatuluĭ. Bravo luĭ că a făcut tot ce a voit în această țară, servindu-se rând pe rând, ca de nişte instrumente vile, de toțĭ politicianiĭ şi de toțĭ ambițioşiĭ.

Dar atât şi nimic maĭ mult.

Căcĭ dacă considerĭ ce a făcut regele din regimul constituțional, trebue să recunoştĭ că a făcut ca să rĕmână în cea maĭ mare parte o minciună. El a încurajat corupția electorală, dând deplină libertate tuturor miniştrilor de a face orĭ-ce voiaŭ; el a susținut coteriile politice, încurajându-le rând pe rând şi asmuțindu-le unele contra altora, el a adus Constituția la o simplă ficțiune, în care cel mult aparențele sunt salvate. Sub domnia luĭ aŭ putut prospera partidele, a putut a se îmbogăți burghezia, a putut lua avânt militarismul, etc. etc., dar când ne uităm la masa adâncă a poporuluĭ şi la marele şi urgentele eĭ nevoĭ sociale şi economice, trebue să zicem că în această privință domnia cea de 25 de anĭ, a fost aproape nulă.

Măcar o administrație cinstită nu s'a dat acesteĭ țărĭ şi regele ne vorbeşte de bunătățile carĭ s'aŭ revărsat asupra țăreĭ cu îmbelşugare!

In regele Carol nu am vĕzut de 25 de anĭ cea maĭ mică tendință democratică; preocuparea luĭ a fost streină de nevoile poporuluĭ celuĭ adânc şi mare. Chestiile economice nu l'a interesat de loc. **A fost un rege militar fără a avea geniul, şi un rege de paradă, care şi-a consacrat o mare parte din activitatea sa în părăzĭ cu un ceremonial fastidios;** a ridica prestigiul Coroaneĭ după vechile datine ale monarhiilor.

De aceea noĭ, democrațiĭ, nu putem de cât să considerăm aceştĭ 25 de anĭ ca perduțĭ, pentru reformele economice şi politice şi ca câştigațĭ pentru monarhismul dinastic şi pentru întărirea partidelor reacționare, duşmane maselor populare.

Dar nu am sfîrşit încă.

G. PANU

Şi cu toate aceste, D-nu Panu nu voeşte să lupte pentru resturnarea imediată a Regeluĭ şi preferă ca democrația să maĭ peardă un timp atât de prețios.

CRONICĂ

Eclipsă de Lună

Diseară cerul de lumină
Va fi o noapte 'ntreagă 'n lipsă,
Căcĭ astronomiĭ-aŭ dat de veste
Despre-o totală-eclipsă.

—x—

Mirarea mea a fost la culme
Şi 'n grabă negreşit m'am dus
Şi d-luĭ Gorjan ilustru
Minunea i-am şi spus

—x—

El m'a povățuit îndată
Să daŭ o telegramă 'n cer
Ca informațiunĭ esacte
Luĭ D-zeŭ să 'ĭ cer.

—x—

El mĭ-a respuns: „In întuneric
„E-acoperit ca subt lințoliu
„Şi ceriul,—când în țara voastră
„Serbațĭ **Nunta de doliŭ!"**

Tradem.

REPTILELE

VIENA, 9 Maiŭ.—*Corespondența politică* publică o scrisoare din Bucureştĭ, care zice că alegerea preşidențială la Cameră a arătat majoritatea covîrşitoare de care dispune guvernul.

Aceiaşĭ scrisoare înregistrează perderea suferită de țară în persoana luĭ Ion Brătianu. Moartea acestuĭ om de stat va fi fatală partiduluĭ sĕŭ; nimenĭ nu va putea să 'l înlocuiască. Se poate prevede chiar desmembrarea acestuĭ partid.

Din aniĭ de student

O figură tristă

A rĕmas în cadrul amintirilor mele ca acele chipurĭ de pagode, şterse de vreme, care aŭ nu ştiu ce melancolie tristă şi ridiculă. Şi când mĕ uit în mine însu-mĭ, adânc şi liniştit, îĭ desluşesc conturele, le reintregesc încetul cu încetul şi'l revăd deplin la lumina uneĭ raze de prietenie mângâĭetoare.

Era urît, prost şi nefericit.

Intra în clasă cu un fel de spaĭmă Chipul luĭ, haĭnele luĭ sărăcăcioase, stângăcia luĭ de idiot bolnav, daŭ vecĭnic prilej celor-l'alțĭ camarazĭ să'l batjocorească cu o rĕutate sălbatică.

Stam în acelaşĭ bancă, unul lângă altul. Devenisem confesorul sĕŭ şi'l ascultam cu luare aminte şi bunătate povestea nevoilor şi necazurilor luĭ.

Pentru profesorĭ era tot-d'a-una: „dobitocul care nu ştie nicĭ o dată lecțiile", saŭ: „imbecilul care nu se duce să învețe o meserie, ci îşĭ pierde vremea în şcoală." Şi, lucru ciudat, toată greutatea de umilință, de batjocoră şi de suferință, cădea pe sensibilitatea luĭ ca nişte picăturĭ de apă pe un fier ars. Simțea ruşine şi scârba de el însă-şĭ. Iar într'o zi mĭ-a spus, după ce se căznise aproape o oră să înțeleagă o temă latină:

— „Sunt un stupid că nu mĕ'mpuşc!"

*

A trecut vremea şi nu s'a împuşcat. Viața are farmec şi pentru ceĭ nenorocițĭ.

O fată a trecut într'o zi pe sub ochiĭ luĭ, ca o vedenie ispititoare din nebunia unor visurĭ de vară, şi i s'a părut că pĕrul eĭ mirosea a liliac, iar ochiĭ eĭ aveaŭ culoarea ceruluĭ în dimineților de Iunie.

Şi urâtul, prostul, nefericitul a început să iubească pe această fată frumoasă, cu minte şi fericită!

— Dar bine, ea ştie ceva? l'am întrebat eŭ.

— Ştie, pentru că trec pe la fereastra eĭ în toate serile; i-am trimis o scrisoare prin vardist, — o scrisoare scrisă cu cerneală albastră, pentru că dacă ochiĭ eĭ sunt albaştriĭ toată lumea îmĭ pare albastră.

— Dar ea ce face?

— Ea?... Rîde.

Soarta ca şi oameniĭ aŭ rîs mereŭ de cel urât, prost şi nefericit. Şi cu toate astea, el, nu rare-orĭ vedea urâțĭ iubițĭ de femeĭ frumoase, şi proştĭ trăind feridcițĭ

Aproape îl uitasem.

Deunăzĭ l'am întîlnit în grădina Cişmigiuluĭ, spre seară.

M'a îngrozit: părea un monstru de suferință.

— Ce facĭ pe-aicĭ, Petre?

— Mor de foame....

In momentul acela trecu pe lângă noĭ o fată blondă, al căruĭ pĕr par'că mirosea a liliac şi aĭ căruĭ ochĭ aveaŭ culoarea ceruluĭ în dimineților de Iunie. El o privi lung, nesfîrşit de lung, şi întorcêndu-se spre mine îmĭ şopti trist: seamănă cu ea.

Traian Demetrescu

MARELE GALIOTTO

Nu pretind a face o critică pieseĭ „Marele Galiotto" căcĭ atuncĭ ar trebui să fac un adevĕrat studiŭ pentru a arăta atât părțile bune cât şi cele maĭ slabe a pieseĭ; mĕ încerc numaĭ a da oare-carĭ desluşirĭ pentru a motiva sfîrşitul pe care majoritatea din public l'a găsit nenatural şi imoral.

Voiŭ lămuri pe rînd aceste douĕ puncte. Să vedem puțin scopul şi spiritul pieseĭ. Scopul pieseĭ e de a arăta cât se poate cu maĭ mare intensitate, fără însă a falşifica realitatea, un rĕŭ aproape inconştient societățeĭ şi care are efecte atât de nenorocite chiar pentru ea însăşĭ.

Calomnia e mobilul pieseĭ şi anume acea calomnie neintențĭonată care vine din partea întregeĭ societățĭ, a totalitățeĭ, aşa dar spiritul pieseĭ e cu totul general, şi „Marele Galiotto" e societatea.

Din toată acțiunea pieseĭ se prevede un rezultat imoral însă consequent şi natural. Când Ernest zice: „Marele Galiotto e acel mijlocitor mârşav, otrăvitor de suflete care uneşte inimile curate." Când Julia zice: „Voĭ facețĭ ca sentimentele cele maĭ curate să devie minciună şi susținețĭ aceasta până ce minciuna se întoarce în adevĕr" şi de asemenea din maĭ multe episoade unde predomină aceiaşĭ idee.

E curios că publicul aplaudă acele ideĭ prevestitoare, când însă ele devin realitate ca un efect logic şi natural, atuncĭ piesa e acuzată de lipsă de natural şi de imoralitate, ceea-ce înseamnă că admitem premisele, iar concluzia nu.

In ultimul act autorul arată pe Ernest şi pe Julia în culmea nenorocireĭ şi a umilireĭ, păstrându'şĭ încă inimile curate

Ernest avea pentru Julia un sentiment de recunoştință, de iubire prietenească şi o mare remuşcare, însuşindu'şĭ luĭ toate nenorocirile eĭ după cum zice: „Cum țĭ-aşĭ putea îndrepta toate nenorocirile şi suferințele cauzate de mine şi numaĭ de mine. Din purtarea luĭ Ernest din actele precedente se vede că are un caracter de om onest şi'ĭ credincios prietin luĭ Andreĭ, el nu ar fi făcut nimic care să'ĭ compromită onestitatea.

Decĭ vedem că în capul luĭ Ernest se ciocneaŭ douĕ ideĭ: ideia saŭ maĭ bine sentimentul onestitățeĭ şi ideia de a înlĕtura cu *orĭ-ce preț* nenorocirile Julieĭ. Să nu ne mirăm dacă sacrifică onestitatea sa de prietin luĭ Andreĭ pentru a mântui pe Julia căcĭ a făcut'o cu voia Mareluĭ Galiotto. Şi e natural să admitem în inima luĭ Ernest şi oare-care amor provenit poate din prieteşug, însă care era pe deplin stăpânit de judecată.

Deciziunea luĭ Ernest de a lua de femee pe Julia a fost bruscă dar la timp venită; căcĭ pe când Julia sdrobită de toate suferințele ce îndurase zace palidă şi fără voință, Albert se repede pentru a o da afară cu brutulitate; ce trebue să facă atuncĭ Ernest pentru a o scăpa de această mare lovitură? El avea hotărîrea fermă că trebue s'o apere, dar nu maĭ avea nicĭ un drept şi apărarea luĭ ar fi îngreuiat'o maĭ tare. Atuncĭ se hotărăşte a trece de la o extremitate la alta împins de vîrtejul cruzimeĭ şi rĕutățeĭ omeneştĭ. Am arătat dar că caracterul luĭ Ernest e foarte natural; să vedem dacă şi al Julieĭ e tot aşa: In inima eĭ există acea atracțiune sexulă către Ernest, pe care o are orĭ-ce femee către un bărbat, când acel bărbat îndeplineşte bune condițiunĭ pentru o reproducție maĭ superioară şi care atracțiune reese naturală din însăşĭ natura animalică a omuluĭ. De acel instinct, de acea atracțiune însă, ea nu'şĭ dădea bine seamă, credea numaĭ în prietinĭ.

Acel instinct nu devenise încă amor şi stătea încătuşat de sentimentul cinsteĭ şi voința rațiuneĭ, încetul cu încetul însă prin influența bîrfireĭ lumeĭ se deslănțueşte şi devine un amor plin de amărăciune, cauza e tot marele Galiotto, după cum autorul ne arată în cuvintele puse în gura cumnateĭ Julieĭ, şi care susține cu tărie că Ernest e nebun de amor după ea. Această prezență a amoruluĭ îndreptățeşte minunat de bine scena penultimă din actul ultim, când instinctiv ea găseşte refugiŭ la peptul luĭ, neîndrăznind însă a se uita în ochiĭ luĭ saŭ a'ĭ vorbi. Scena ultimă e de asemenea naturală: Ea căzuse leşinată la vestea morțeĭ bărbatuluĭ eĭ pe care îl iubise nu însă cu un adevĕrat amor, căcĭ nu se poate admite amor între un bărbat bĕtrân şi o femee tênĕră, când deschide ochiĭ vede pe Albert că se repede a o da afară cu brutalitate insultând'o, ea fiind zdrobită de suferințĭ nu face nicĭ o mişcare; Ernest atuncĭ o ridică sprijinind'o de peptul sĕŭ şi mişcat declară că de atuncĭ înainte va fi femeia luĭ, ea nu face nicĭ o mişcare şi consimte prin tăcere. Această situație e foarte naturală; căcĭ ea simțise prea mult pentru a'şĭ maĭ putea da bine seamă de ceea ce se petrecea, ea era zdrobită de linişte, de acea linişte suferindă care vine în urma uneĭ durerĭ marĭ şi care provine din neputința de a maĭ suferi şi a maĭ gândi, din neputința încordăreĭ sistemuluĭ nervos, întocmaĭ ca şi o coardă care se rupe când o îndoîm prea tare. Aşa dar nu trebue să judecăm purtarea Julieĭ din ultima scenă când moare bărbatul eĭ, ca purtarea uneĭ femeĭ în stare normală, ci trebue să avem în vedere starea eĭ sufletească.

Să vedem acum dacă faptul e moral şi pentru ce pretindem moralitate în dramă. Pentru aceasta n'am de cât să citez maĭ toate piesele carĭ aŭ autoritate în arta dramatică şi să vedem dacă ele ne fac lecție de morală de pe scenă, saŭ din contra arată imoralitatea în toată goliciunea eĭ ca o urmare fatală a întocmirilor sociale; cu scop de a o cunoaşte bine şi a o combate. Se ştie că un fapt moral trebue să tindă la conservarea şi îmbunătățirea individuluĭ şi prin urmare a specieĭ. Oare în Hamlet e moral ca el să moară sbuciumat de suferințĭ grozave? In Romeo şi Julieta e moral ca ambiĭ să moară cu dorința de a trăi? In Luisa

---

FOIȚA ZIARULUI „ADEVĔRUL"

(130)

CHARLES MEROUVEL

MORȚI ŞI VII

XXIX

Nevasta şi Bărbatul

Trebue să 'mĭ daĭ dreptate.... Sînt optsprezece anĭ decând îțĭ respect voințele... Insă, în schimbul concesiilor mele ce 'mĭ aĭ făgăduit? Să nu'mĭ compromițĭ numele!

Ce se întîmplă însă?

Dupe o lipsă care probează rĕŭ o reciprocitate a iubireĭ nemărginite ce 'ĭ porțĭ, fostul d-tale amant se 'ntoarce din fundul nu ştiŭ căreĭ țărĭ pierdute şi numaĭ decât.... în loc să te gîndeştĭ la urmările uneĭ astfel de imprudențe, alergĭ la dînsul, la doĕ ceasurĭ din noapte, fără să 'țĭ pese de lume, fără să te tulburĭ de ce va vorbi lumea de uşurința asta necalificabilă.

Contesa dete din umerĭ.

— Ce 'mĭ pasă de lume! zisa ea.

— Vezĭ bine... Nicĭ chiar nu tăgăduieştĭ.

— Ştiĭ că nu mĕ înjosesc într'atâta încât să minț.

— D. George Dambert este în Paris?

— Da.

— Viĭ de la dînsul?

— Da.

— Cutezanța era maĭ mare ca să te ducĭ la el; e maĭ primejdios a o recunoaşte.

— Crezĭ?

— Aĭ un ton care mĕ încremeneşte.

— Vorbeaĭ de lume adineaorĭ?

— Negreşit!

— Eĭ bine! domnule de Vaunoise, ce gîndeştĭ că ar zice lumea asta dacă ar afla că contesa de Vaunoise, plictisită însfârşit de viață pe care o duce, ia un amant, cum zicĭ d-ta, şi se făleşte cu legătura asta fiindcă amantul acesta este un galant-om, cu inima leală, un caracter energic şi superior, care a ştiuț să 'şĭ creeze o situație maĭ presus de orĭ ce numaĭ prin meritul sĕŭ, pe când d. de Vaunoise, bărbatul sĕŭ, incapabil fiind de a se întreține singur, nu a ştiut de cât să urzească un plan scîrbos, pentru ca să 'şĭ asigure averea uneĭ femeĭ înşelate chiar din ziua d'întîĭ, alergênd la ajutorul unuĭ falşificator, cumpărînd complicitatea luĭ....

— Născocirĭ!

— Am probele!

— Prin ce minune?

— Le am vĕzut, îțĭ spun! Aibĭ dar fruntea vinovaților marĭ... zi: justiția omenească nu mĕ poate lovi.... Complicele meŭ şi eŭ sîntem ferițĭ de prigonirile eĭ şi afară de asta infamiile noastre sînt dintre acelea care 'ĭ scapă!

D-ta aĭ pus mâna pe paralele dupe care aĭ umblat.... Bucură-te în pace şi d'aci încolo.... Eŭ nu te voiŭ opri!

Dar, pentru Dumnezeŭ! scapă-mĕ de prezința d-tale scîrboasă!

Contele, vînăt de necaz, se sculă pe jumĕtate, cu pumniĭ strînşĭ.

— A! bagă de seamă! zise el.

— Nu mĕ tem de d-ta.... Dacă aş chema pe slugile mele carĭ sunt plătite de mine?... crezĭ că s'ar codi ele?

— Amantul de la care viĭ poate să plătească injuriile d-tale.

— Cutează numaĭ să'l înfrunțĭ. Cum aĭ putea să susțiĭ privirea luĭ? Ce i-aĭ rĕspunde dacă țĭ-ar zice în față: D-le de Vaunoise, eştĭ un mişel! D-le de Vaunoise, eştĭ un trădător! D le de Vaunoise, asociat al maioruluĭ Campayrol, eştĭ un falşificator!

Contele 'şĭ muşcă buzele până la sînge.

— A! voeştĭ o explicație! zise ea. N'am venit eŭ dupe d-ta. Pentru ce aĭ venit d-ta la mine? Cu ce drept te amestecĭ în faptele mele când eŭ nu mĕ ocup de ce facĭ d-ta?

Pentru ce vorbeştĭ de George Dambert?

Fiindcă e amantul meŭ?

Te înşelĭ!

L'am iubit mult.... îl iubesc mult şi azĭ! însă nu e amantul meŭ!

Nu am amant!

N'o să am amant câtă vreme veĭ trăi d-ta!

Şi cu toate acestea acum viŭ de la dînsul, însă nu am fost pentru ce crezĭ d-ta, d-ta a căruĭ imaginațiune mînjeşte orĭ ce lucru!

Vaunoise pricepea însfîrşit. Maiorul Campayrol avusese dreptate, însă contele se făcu că nu ştie nimic.

— Pentru ce? întrebă el cu ironie.

— Să'țĭ spun.

Aveam doĕ fete. Pe fetele acestea le am plâns multă vreme.

Maiorul Campayrol m'a mințit!

Fetele mele trăesc!

Dumnezeŭ e drept şi sper că o să fie drept până la sfîrşit.

Ispăşirea păcatuluĭ meŭ a fost crud. Aş voi ca pedeapsa d-tale să fie cumplită.

Bunica mea a fost neîndurată cu copilele acele nenorocite.

Dumnezeŭ s'a arătat neîndurat pentru dînsa.

Mustrând'o rĕŭ conştiința, ducesa s'a spovedit şi a scris spovedania eĭ.

Spovedania bunichi a căzut în mâinile luĭ George Dambert pe care 'l învinuieştĭ d-ta.

A! d-ta vorbeştĭ de motivul care mĕ ducea la dînsul!

Amorul!

Par'că mĕ gîndesc eŭ la amor!

M'am dus ca să cercetez, să aflu ce mi s'a făcut fetițele.

De giaba aŭ fost ele ascunse, de giaba aŭ fost ele trimise la sute de leghe una de alta..., el le a găsit....

Am să le vĕd...

O să le am!....

Şi ascultă-mĕ pe mine, d-le de Vaunoise, pleacă, te rog... Fugĭ din Paris... nu te maĭ arăta în fața mea....

Cere'mĭ tot ce veĭ voi, aur, moşiĭ, milioane.... dar pleacă, fiindcă dacă aĭ maĭ sta în fața mea nu ştiŭ ce s'ar putea întâmpla!

— Ce ştiĭ?

— A! mişelul! mĕ şi întreabă!

— Dar?

— Roselli.... nenorocita a căruĭ copilărie a fost aşa de grozavă... pe care nu o învinovățesc.... pe care o plâng.... iubind'o din adîncul inimi mele.... cumpărată cu baniĭ mumi eĭ! Roselli, amanta d-tale!... Dar ieşĭ d'aci!

A! dac'ar trăi ducesa, rĕŭ ar fi pedepsită, şi, dacă din lumea cealaltă se vede ce se petrece în lumea asta, ultimul eĭ somn trebue să fie grozav!

Pleacă, d'aci, d-le de Vaunoise!

Iacă pentru ce m'am dus la George Dambert, amantul meŭ, cum zicĭ d-ta, şi îțĭ daŭ un sfat bun.... Voiajază... părăseşte Parisul, fiindcă aci, lângă mine, viața d-tale nu e în siguranță.

(Va urma)

www.dacoromanica.ro

Miller e moral ca atât Luisa cât și Ferdinand să moară plinĭ de amărăciune? Și această imoralitate se vede în toate piesele de valoare, fie drame saŭ comediĭ. Pentru ce dacă imoralitatea există în societatea omenească, să nu existe și în dramă care este oglinda eĭ? Pentru ce să nu-șĭ ridice vocea de pe scenă pentru a arĕta societățiĭ opera eĭ? Tocmaĭ în asta constă școala naturalistă; în a reprezenta lumea ast-fel cum este și a nu exclude saŭ alege nimic. Se pare că publicul a dat un sens prea limitat înțelesuluĭ cuvêntuluĭ moral, considerând numaĭ acele fapte imorale carĭ lovesc în sentimentul cinsteĭ și al castitățeĭ. Dar în Eva când ea se iubește cu contele, trădênd pe bărbatul eĭ și părăsindu'șĭ copilul, faptul e moral? Și cu toate aceste publicul n'a obiectat. Când coana Veta iubește pe Kiriac înșelând pe bărbatul eĭ sĕvêrșește un fapt moral? Vedem dar că piese foarte autoritare conțin fapte imorale, ar trebui să le trecem prin un purgator de moralitate ca să ne placă? Scopul orĭ căreĭ piese fie dramă saŭ comedie e de a arĕta unele rele din societate și cu urmările lor imorale (distrugătoare,) și carĭ rele provin din legile artificiale ale societățeĭ care vrea ca toțĭ să se poarte în acelaș mod ca cum ar avea acelaș cap și aceiaș inimă; crezênd însă că tinde spre moralitate, împinge pe uniĭ în abisul nenorocireĭ și a imoralitățeĭ.

Această influență rea a societățeĭ se vede foarte bine în marele Galliotto, unde atât Julia cât și Ernest fiind pe deplin stăpânĭ pe orĭ-ce pornirĭ animalice, și dominațĭ fiind de sentimente curate și nobile, cad totușĭ în imoralitate prin puterea clevetireĭ societățeĭ.

Dacă autorul ar fi sfîrșit ast-fel ca sentimentul castitățeĭ și credința conjugală să învingă în acele împrejurărĭ, ar fi sfârșit poate moral dar nenatural și neconsecuent cu acțiunea pieseĭ.

Conchid dar că marele Galioto e una din piesele cele maĭ naturale și al căreĭ conținut îl are orĭ-cine în minte, îĭ lipsește însă acea sinteză artistică ce coprinde piesa.

Un student din Iașĭ.

Tendința curselor moderne

Poate că sunt mulțĭ ce cred că cursele nu sunt înființate de cât ca simplu subiect de curiozitate, de distracție saŭ de pariurĭ. Cu alte cuvinte un loc, unde plictisitul îșĭ petrece o parte din timp, și unde argintul cu greŭ îșĭ găsește acelaș buzunar. E adevĕrat că astfel cum se face astăzĭ, nicĭ nu poate fi considerate altfel. Veritatea scopuluĭ însă este mult maĭ înaltă, mult maĭ folositor, și Graiot zice: „Este unu din multiplele mijloace zootechnice, prin care se poate îmbunătăți saŭ perfecționa equideele."

Greciĭ și Romaniĭ aŭ fost ceĭ dintâĭ fondatorĭ aĭ curselor și carĭ aŭ știut să profite de fructul înființăreĭ lor; căcĭ cine nu știe greutatea echipamentuluĭ unuĭ Roman și cu toate astea eraŭ purtațĭ de caĭ timp foarte îndelungat, de oare-ce aveaŭ tot ce se poate cere de la un bun cal, vitesă, forță și rezistență la fatigă. Cauzele tindeaŭ la perfecționarea acestor treĭ factorĭ; astă-zĭ însă numaĭ câte un singur factor „vitesa", uitând cu totul forța, lucru indispensabil pentru un cal bun.

Greciĭ în cursele lor olimpice cereaŭ vitesă, dar maĭ mult forță la fatigă; probă este obositoarea cursă de 10 kilom. de la Memphis la templul luĭ Neptun, instituită de Oenemans pentru pretendență la mâna fiiceĭ sale, la care participa și el, avênd ca condițiune că dacă pretendentul era ajuns de Oenemans, era străpuns cu lancea, dacă eșa întâĭ, lua pe Hipodomia fiica sa.

Pelops, fiul luĭ Tantale, după un exercițiŭ îndelungat, cu doĭ caĭ înhămațĭ numițĭ de Jupiter, Alipedes (cu aripĭ la picioare) învinse pe Oenemans, ce după prezicerile oracoluluĭ el s'a omorît.

La Romanĭ, cursele începură sub August (după Virgiliu) care cătaŭ pe lângă vitesă și forță, și adresa călărețuluĭ, ce schimba diferite pose pe cal, și parcurând locurĭ foarte desastroase, obstacole, gropĭ, etc., asfel că animalele să fie obicinuite în timp de campanie.

Aceste curse, zise grosolane, aduse calul la complecta perfecționare, căcĭ corespundea în toate. Ca premiurĭ, atât la Grecĭ cât și la Romanĭ, era onoarea și câte o coroană de laurus, un vas de argint saŭ aur și spre amintire și recunoștință, statua lor și a cailor în templurile Olypice.

Apropiându-ne însă către zisa eră noă, lucrurile se schimbară, căcĭ cursele începură să ceară vitesă și aproape nicĭ de cum forță, uitând că vitesa singură nu e de loc un mijloc de ameliorare.

Englezil, printr'un mijloc de antrenagiŭ, demn de onoarea ce le-o face, transformă calul arab atât de rezistent și infatigabil într'un adevĕrat fulger, care se stinge într'o clipă. Adevĕrul este că calul englez, prin lungimea corpuluĭ, înălțimea talieĭ, delicateța corpuluĭ și inteligibila expresiune a fețeĭ, nu poate fi ceva maĭ perfect. Are „vitesă" dar nu „forță." Și nu putem zice, că dacă caiĭ artilerieĭ noastre ar fi înlocuițĭ cu ceĭ englezĭ, ar egaliza cu cea maĭ bună artilerie (relativ la caĭ) căcĭ s'ar înămoli în cel d'întîĭ lac. Astfel aŭ pățit'o englezul cu delicatul sĕŭ cal în resbelul de la Crimea, cu toate astea, vitesa lor este înspăimântătoare, căcĭ s'aŭ găsit caĭ ce parcuraŭ un kilometru pe minut' ca: Darley-Arabien, Eclips, etc., ce aŭ câștigat maĭ multe milioane; dar Gayot zice în această privință: „Cu cât maĭ activ, maĭ aprins este un cal, cu atât și maĭ puțin rezistent și maĭ fragil."

Decĭ, este un animal rĕŭ de serviciŭ și inferior caluluĭ de acum 100 de anĭ.

Ceea-ce a câștigat e numaĭ forma maĭ delicată, înălțimea e maĭ mare apt pentru viteză, însă în detrimentul forțeĭ, ceea-ce nu poate fi o ameliorare pentru o țară muncitoare, ci numaĭ un simplu capriciŭ de distracție.

Nu maĭ vorbesc de Francia, care stabili cursele în 1776 și de Rusia sub Țarul Nicolae, cu scop de a ameliora caiĭ țărilor lor, dar să vorbim de România, care spre a se ține de modă și a nu rĕmâne în urma occidentuluĭ, se stabiliră cursele în acest din urmă secol, 1863, întâĭ la Iașĭ apoĭ la Bucureștĭ.

S'a înființat Jokeqee-Clubul cu titlul de „Societatea pentru îmbunătățirea raseĭ cailor în România". Nu zic nimic de titlu, dar mi se pare că în loc de „cailor din România", să nu fie „cailor strĕinĭ", căcĭ pe hipodromul nostru, nu întâlnim de cât caĭ strĕinĭ, și dacă e vr'un cal românesc, nu câștigă de cât rar, fiind comparat cu englezul perfecționat și cu costul de câte-va miĭ de leĭ, ce nu e de cât capriciul de a renși și nicĭ de cum o ameliorare a cailor românĭ. Acest lucru nu ne face onoare, căcĭ aplaudăm niște produșĭ strĕinĭ, carĭ cu timpul degenerez, căcĭ nu le priește clima noastră.

Ce onoare și ce merite să dăm unuĭ om avut, care a plătit un cal atât, și un călăreț strein în surplus, a alergat și a reușit întâĭ... Ce aplaudăm, baniĭ saŭ munca? Eŭ cred că baniĭ, și orĭ-cine are banĭ, în modul acesta poate fi aplaudat. Așa dar cursele moderne cu corespund de loc celor vechĭ, căcĭ aceste din urmă eraŭ instituite să amelioreze caiĭ țăreĭ lor și să perfecționeze călărețiĭ; actualele, numaĭ niște locurĭ de distracție, de pariurĭ.

Ion Poenaru
Student veterinar.

ALBERT DUBRUGEAD

SCENĂ DIN VIAȚA REALĂ

Doĕ zile maĭ eraŭ de făcut pe Ocean. Fiindcă noaptea s'arătase clementă și fiind că un somn bun reparator ștersese relele efecte ale boaleĭ de mare, dând obrazelor un fel de frăgezime noă, caracterelor o cordialitate bună, convorbirea ajunse curînd maĭ aprinsă.

Siguranța că peste câte-va ceasurĭ o să fiĭ silit să te desparțĭ de aceĭ cu carĭ aĭ petrecut câte-va sĕptĕmânĭ, apoĭ lipsa speranțeĭ de noĭ întîlnirĭ, dă femeilor o dorință de a se deschide, de a se spovedi ca să zicem așa, poftă căria puține dintre ele pot să se înpotrivească. Pentru psihologul dibacĭ atuncĭ este ocazia rară pentru o anchetă inteligentă și pentru o mulțime uimitoare de documente intime.

Se vorbea decĭ, în ziua aceea, pe podul transatlanticuluĭ, unde de treĭ sĕptĕmânĭ mĕ învîrteam ca o veveriță în colivie, cu maĭ multă libertate de mișcărĭ de cât de obiceĭ. Cu toate acestea nu era generală convorbirea; un popă care judecase rĕŭ întorsătura lucrurilor azĭ crezuse că face maĭ bine să se depărteze. Departe de noĭ se preumblaŭ iar, melancolice, doĕ persoane tinere, cunoscute că făceaŭ foarte des voiajul acesta. Ingenioasele căutătoare de aventurĭ inventaseră voiajul lung pe apă, pîndind chiar de la plecare pe compatriotul întristat căruia să 'ĭ poată înveseli maĭ tîrziŭ viața în țările depărtate.

Părerea acestor doĕ femeĭ ar fi fost însă prețioasă de ținut minte, fiindcă trataŭ subiectele cu multă competență. Se vorbea de amor și de diferitele chipurĭ cum se manifestează sentimentul acesta la bărbațiĭ constituițĭ regulat. Pasiunea cea maĭ vie nu trebue să excludă galanteria cea maĭ elementară, și cu toate acestea, cineva spusese cât de greŭ i se părea în unele cazurĭ pentru o femee ca să scape de curtea unuĭ mojic. Este o opinie foarte respîndită că îndrăzneala, în strategie amoroasă, aduce adeseorĭ foarte multe foloase.

Dupe un asediŭ în regulă, când hărțuelile preliminarielor nu aŭ dat beligeranților ideia exactă a puteriĭ saŭ a slăbiciuniĭ lor, asaltul final se impune ca o trebuință; sunt prea multe exemple pentru a demonstra că furia franceză a hotărît multe victoriĭ și că femeia, din temperament, nu-ĭ vrăjmașa uneĭ violențe dulcĭ, uneĭ surprinderĭ repezĭ când se întîmplă o ocazie, argument definitiv înpotriva uneĭ voințe care șovăe saŭ a unuĭ cap care slăbește.

Nu trebue însă generalizată metoda și dacă ar încerca cineva să escaladeze în toate întreprinderile amoroase, ar păți multe rele.

Cel puțin așa era părerea uneĭ încântoare actrițe care combătea teza lovitureĭ de stat cu o vervă grozavă.

„Da," zicea ea, „un mojic poate să aibă putere și poate să'ĭ vie pofta s'o întrebuințeze; însă noĭ femeile avem viclenia! Și eŭ una știŭ pe un bădăran care a ispășit, cu câte-va lunĭ de închisoare, crima că a voit să mĕ iubească — fără voia mea."

— Va să zică mersese departe? o întrebară.

— Ba nu! zise ea cu zîmbetu'ĭ fermecĕtor. Ascultațĭ:

Istoria asta s'a întîmplat când am fost în rîndul trecut în America; drumul pe apă fusese atuncĭ foarte greŭ și șaptesprezece zile de navigație îmĭ posomorîseră rĕŭ caracterul. Un pasager ticălos îmĭ ațîță nerviĭ și maĭ rĕŭ.

Omul acesta, care dupe ce era prost era și îngâmfat, avea pentru mine o galanterie care mĕ supĕra. De atuncĭ și până azĭ de multe orĭ mĭ-am examinat conștiința și nu m'am găsit vinovată de cea maĭ nevinovată cochetărie față cu dobitocul acela care, pe tot ceasul nu mĕ slăbea cu solicitările și cu biletele luĭ înflăcărate.

Iĭ spusesem foarte lămurit că mĭ-era scârbă de stăruințele luĭ. Dacă ar fi fost numaĭ prost ar fi înțeles; însă era maĭ rĕŭ decât dobitoc și vanitatea luĭ îl făcea să rîdă de mine. La noĭ femeile sentimentele ajung iute la extrem. Ajunsesem să urăsc într'atâta pe omul ĕsta încât pe nesimțite mĕ gândiĭ la crimă.

Băgasem de seamă un matelot, om frumos, spun drept, care'mĭ părea că are sufletul de vînzare; numaĭ decât făcuĭ un plan mahiavelic. Nu'mĭ părea cu neputință să aduc pe viitorul meŭ complice în stare ca să compromită pe curtezanul meŭ într'o manevră oare-care și să'ĭ dea binișor brâncĭ în mare.

Insă drama se vede că nu e făcută pentru mine. Poate că și Dumnezeŭ a voit să mĕ cruțe de povara uneĭ remușcărĭ, menajându'mĭ o ocazie de rezbunare maĭ anodină de cât aspră!

Intr'o noapte mĕ duseĭ târziŭ în cabina mea ca să mĕ culc, hotărîtă să dorm cu liniștea pe care o dă speranța uneĭ debarcărĭ apropiate, când auziĭ că mișcă ceva subt pat.

Mi se făcu frică... Voiam să țip... când vĕzuĭ pe curtezanul meŭ că iese de subt pat. Mi s'a părut d'ocamdată că visez.

„Doamnă, sînt hotărît să fac orĭ-ce ca să'țĭ plac și am venit să mĕ culc la picioarele d-tale!" îmĭ zise el.

Incetu cu încetu eŭ mĕ liniștisem și mĕ gândeam ce să fac, când îmĭ trăsni îndată în cap o idee de rezbunare.

„Domnule," îĭ ziseĭ eŭ, „te rog să mĕ lașĭ să mĕ îmbrac cu ceva maĭ cum se cade."

Și fără să mĕ tulbur de dînsul, sar din pat, alerg la cufĕr unde'mĭ închid giuvaerele și baniĭ, rĕscolesc toate lucrurile, puind d'asupra portofoliul meŭ și geanta, pe urmă, repede, deschid ușa și strig ca o nebună:

„Sărițĭ! prindețĭ hoțul!"

Numaĭ de cât alergară oamenĭ d'aĭ echipagiuluĭ și veni și comandantul.

— Ce s'a întêmplat, doamnă?

Eŭ, numaĭ de cât, cu toate semnele uneĭ emoțiunĭ violente îĭ spun că: Adormisem, când mĕ deșteaptă un zgomot și găsesc pe omul acesta care 'mĭ jefuia cufĕrul... Vedețĭ singurĭ, cufĕrul e încă deschis și rĕscolit.

Curtezanul meŭ înlemnise. Abia putea să begheiască.

Nenorocitul fu pus îndată în fiare. Indată ce se opri vaporul la o stație fu dat pe mâna autorităților franceze și stete câte-va lunĭ închis în prevenție.

Și iacă istoria ce mi s'a întêmplat!

Un președinte bătrân da din cap, cam uimit de farsa asta.

Frumoasa femee 'ĭ zise:

„Nu 'țĭ prea place istoria asta, scumpul meŭ președinte, însă toate codurile D-voastre n'aŭ prevĕzut toate cazurile ce se pot întâmpla în lume".

Spartali.

Florĭ Pentru aranjarea GRADINELOR
Se găsesc la Florăria
—LURTZ—
Situată pe cheiul Dâmboviței în Isvor.

Ultime Informații

Am desmințit știrea colportată de ziarele reptiliane, cum că studențiĭ ieșenĭ vor lua parte la mascarada pakisto-rastistă; dar în acelaș timp ne-am interesat să aflăm de unde aŭ scos ele această calomnie.

Iată ce am aflat:

Ministrul cultelor — subțiratecul și *ghimposul* Ghedem — vĕzênd că studențiĭ bucureștenĭ aŭ decis a nu lua parte la faimosul jubileŭ administrativ, a trimis la Iașĭ un numĕr de bilete de liber parcurs, pe carĭ rectorul Universitățeĭ de acolă le-a pus la dispoziția studenților.

Aceștia aŭ profitat de ocazie pentru a face o plimbare la Bucureștĭ; dar aŭ păcălit pe Ghedem, căcĭ nicĭ n'aŭ defilat, nicĭ n'aŭ trimis delegație la Rege.

Acesta este isvorul informațieĭ reptiliane. Ghedem credea că va cumpăra pe valoroșiĭ studențĭ ieșenĭ cu câte-va bilete de liber-parcurs, când Carol I nu ĭ-a putut cumpăra cu casa din strada Vămeĭ și cu 200,000 de leĭ.

Sĕrmanul Ghedem! Ministeria îl va usca ca pe un *ghiudem*.

—✱—

Abonamentul la ziarul

ADEVĔRUL

Pentru preoți și învĕțătoriĭ ruralĭ

Pe an	24 leĭ
„ 6 lunĭ	12 „
„ 3 „	6 „

—✱—

Drapelul din Iașĭ ne dă următoarea veste care face onoare studențimeĭ Universitare din Iașĭ.

Marțĭ seara la 8 ore p. m. a avut loc în aula Universitățeĭ întrunirea studenților pentru a lua o deciziune în privința participăreĭ lor la jubileul de la 10 Maĭ. Studențiĭ aŭ hotărît în unanimitate să nu ia parte la această serbare și aŭ refuzat biletele de liber-parcurs ce li s'aŭ fost pus la dispoziție.

—✱—

Ziarele liberale aŭ apărut ierĭ în doliu.

—✱—

D'ale mascaradeĭ

Conflict între Cameră și Senat.

Ierĭ s'a întâmplat o ceartă țigănească între deputațĭ și senatorĭ, pe bulevardul Academieĭ, în fața tribuneĭ diplomatice și a pavilionuluĭ regal.

Deputațiĭ, leneșĭ ca tot-d'a-una, veniseră târziŭ la paradă și găsiseră tribuna lor ocupată de cucoanele din *high-life*. Atuncĭ eĭ voiră să intre în tribuna senatorilor; dar chestorul Senatuluĭ îĭ opri. De aci ceartă scandaloasă, care era să degenereze în bătaie.

Printre deputațiĭ bătăioșĭ, strălucea și D. Zarifopol, alesul D-luĭ Gh. Mârzescu.

Halal parlament!

—✱—

Intre mulțiĭ slugarnicĭ am vĕzut în primul plan pe D. Ion Kalinderoglu, președintele societățeĭ silvicultorilor, defilând — pe jos, nu călare, în capul pădurarilor după domeniul răpit țăreĭ de Rege. După D-sa urmaŭ alțĭ lingușitorĭ, uniĭ maĭ marĭ, alțiĭ maĭ micĭ. Pe ceĭ maĭ marĭ 'ĭ recomandăm M. S. spre a fi decorațĭ, iar pe ceĭ maĭ micĭ D-luĭ Primar spre a'ĭ chivernisi cu câte ceva. Intre aceia pe care 'ĭ recomandăm D-luĭ Pache era și simpaticul președinte al societățeĭ lucrătorilor tipografĭ, D. I. S. Rădulescu, care 'șĭ formase o societate ad-hoc de membri pentru defilare, de oare-ce adevĕrațiĭ societarĭ nicĭ s'aŭ gândit măcar la mascarada de azĭ.

—✱—

Toată lumea a observat ierĭ cu uimire teribila decorațiune a eforieĭ și a spitalelor eĭ, cu ocazia jubileuluĭ *Shylokuluĭ Incoronat*

E de ajuns să spunem că ele aŭ fost ordonate de puritanul N. Blaremberg, pentru a convinge lumea că miroase a... portofoliŭ.

—✱—

Nimic maĭ trist, maĭ dureros de cât defilarea, înaintea Strĕinuluĭ Incoronat, a bătrânelor femeĭ sărace ajutate de societatea *Salvatoru*. Unele infirme abea se puteaŭ ține în picioare. Rușine acelora carĭ aŭ silit pe aceste nenorocite să defileze, *dar de o mie de orĭ maĭ mult rușine acestuĭ Neamț fără suflet care a primit această defilare.*

—✱—

Ceartă între doĭ *jubiliștĭ*, unul al luĭ Pache și altul al polițieĭ:

— Mă! tu strigĭ ura pentru 5 leĭ, zice cu dispreț pakistul.

— Dar tu jubilezĭ pentru o bragă, rĕspunde polițistul.

Autentic.

—✱—

Casa de Schimb B. MARCU din *Strada Smârdan Nr. 15*, în fața BănceĬ Naționale, spre poștă, ne comunică următoarele cursurĭ.

4% Renta amortisabilă	87—
5% Imprumutul comunal (1883) . . .	96 3/4
5% Imprumutul comunal (1890) . . .	97 1/2
5% Scris. funciare urbane	97—
5% Scris. funciare rurale	100 3/4
5% Renta amortisabilă	99 1/4
5% Scris. urbane de Iașĭ	87—

1 leŭ Litru
VIN NEGRU de Golu-Drânceĭ. ALB de Iașĭ via MitropolieĬ Vechiŭ de 4 anĭ
IULIAN OPRESCU
39, STRADA LIPSCANI, 39.

O MASINĂ TIPOGRAFICA foarte puțin uzată este de vînzare la tipografia Toma Basilescu București, Bulev. Elisabeta 111,

TABLOUL CU
100 TIPURI TIPURI TIPURI 100
de Jiquidi se află în depozit la administrația ziaruluĭ *Adevĕrul*.
— Prețul 5 leĭ —

Citițĭ anunțul LOTERIA la pagina IV.

Magazinu de drogue, coloniale, delicatese
ION ȚETZU
Succesorul luĭ GERSABEK-OVESSA
la „Cânele negru" Strada Lipscanĭ
SĔMÂNȚĂ DE TRIFOIŬ (LUCERNA)
adevĕrat franțuzescĭ de Provence
asemenea SĔMÂNȚĂ DE IARBĂ pentru nutrețu vitelor și înfrumusețarea grădinilor.
— Rĕusita și producțiunea garantată —
APE MINERALE NATURALE
din toate sursele indigene și strĕine.
Comande efectuez în toată România.

MUȘAMALE
SACI și PANZETURI pentru producte.— Se vinde cu prețurile fabriceĭ la M. LITMAN
Strada Lipscanĭ 10 (Palatul Dacia), Bucureștĭ

THOMA CONSTANTINESCU
Am onoare a aduce la cunoștința onorabileĭ mele clientele, că în urma voiagiuluĭ ce am făcut la Paris pentru sezonul de vară, 'm-a sosit un foarte frumos asortiment de mărfurĭ, precum: rochĭ *unie* și brodate, garniturĭ în diferite genrurĭ, fularurĭ fantesie și *ecrue, grenadine* în toate felurile, crepurĭ și bengaline și un bogat asortiment de CONFECTIUNI: visite, mantile, jaquete și pardesiurĭ pentru seson.
De asemenea și un frumos asortiment de umbreluțe foarte elegante și corsetele *creol*.
Onorabila clientelă cunoaște deja că atelierele mele sunt conduse de M-me BERTHE LAUNAY.
Se primesc și stofe pentru CONFECȚIONARE cu prețurĭ eftine.
Thoma Constantinescu
Calea Victorieĭ Nr. 28, *Etajul de sus*, vis-à-vis de Prefectura Polițieĭ.
THOMA CONSTANTINESCU

Dr. RĔUTZO-U medic la Spitalul de Copiĭ, S'a întors de la Paris și stabilit tot la Spit. de Copiĭ
Consultațiunĭ de la orele 11—1 p. m.

la Lebăda MAGAZIN de Incredere
LINGERIE ȘI PÂNZĂRIE
Bucureștĭ. 54, Str. Lipscani, 54. Bucureștĭ
OLANDA Rumburg, Bielefeld, Irlanda, Belgia, dublă de cearceafurĭ.
Chifon, creton, schirting, picheturĭ, etc.
Serviciurĭ fețe de mese, șervete de olandă, prosoape, cuverturĭ de pat și masă.
Perdele naționale în diferite colorĭ, de rețea albe și colorĭ, Plăpămĭ de Vară.
Plăpămĭ de flanel și flanele sistem Dr. Iäger.
Cămășĭ gulere, manșete, cravate, ciorapĭ, batiste, mânușĭ, parfumerie, măruntișurĭ.
Trusourĭ complecte pentru mariage, comandele se efectuează prompt.
Mare Depoŭ de broderiĭ și dantele, D-lor studențĭ și D-relor din Azil oferim 12 % rabat.
Mihailescu & Căpitănescu.

www.dacoromanica.ro

Mare Atelier de Fotografie
IN BUCURESCI

Sosenoa Jianu Nr. 10, Lângă Pensionatu Bolintineanu

Intâia stație a tranvaiului din Bariera Victoriei

Se esecută în toate zilele și pe timp noros ori-ce portrete în diferite mărimi, necolorate, saŭ colorate pe hârtie în Heliografie pe sticlă. La minut pe sticlă în positiv, Cavaleri călări, Dame, Trăsuri, Caï, portrete în mărimea naturală, Cărți de visita cu portretul pe ele, reproducțiunï de tot felul și plauuri.— Cu preciurile cele maï reduse și esecutate cu cea maï mare acuratețĭ.

Cu toată stima
Theodora I. Niculescu

O Menageră austriacă în etate caută la țară, saŭ pentru îngrijirea de bolnavi.—A se adresa Calea Victorieï la fotograful Hany.

COMPANIA AMERICANA
PRIMUL DEPOZIT DE MASINE DE CUSUT
PATENT „SINGER“ PERFECȚIONAT

premiate la toate expozițiunile cu primele Medaliï și Diplome de onoare. Aŭ obținut cel maï mare premiŭ la expozițiunea din America (Brasilia). — *Reputațiune Universală* ca neîntrecute în *soliditate, lucrare* și *eleganță.*

Peste 5 milioane bucăți sunt în întrebuințare! Garanție timbrată de soliditate și bună funcționare pe 5 anï.

Depozit special al renumitelor *Velocipede de siguranță „Rover“*, precum *Bicicle, Biciclete, Tricicle,* etc., — *solide, durabile* și *elegante.*

Catalogul general ilustrat trimitem la cerere *gratis* și *franco.*

Depozit general numaï la COMPANIA AMERICANA

IN BĂILE EFORIEÏ, BUCUREȘTÏ

Rugăm să nu se confunde: *Depositul e numaï în clădirea* **Băilor Eforieï**. Orï-ce corespondențe saŭ valorï să se adreseze: **„Compania Americană“, în Băile Eforieï, Bucureștï.**

C. Castrișeanu
BIJUTIER MEDALIAT

— (Perfecționat 7 ani la Paris) —

Primesc în atelierul meŭ situat în Bucureștï, Str. Justițieï, Nr. 18, (aproape de Biserica Antim), orï-ce comande de **Bijuterie, Joaillerie** și **Argintărie fină**, executându-le prompt și după modelurile culese din ultima Expozițiune Universală din Paris, ce am avut preferința de a o vizita ca expert din partea Onor. Comitetuluï Român.

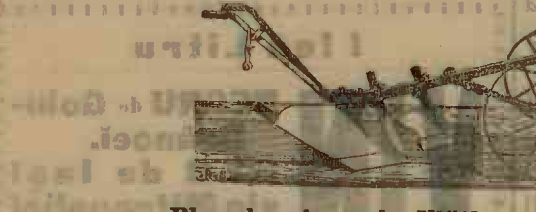
Asemenea më recomand și Sf. Prelațï, specialist în:

Engolpioane și Crucï de artă; ornate cu pietre prețioase saŭ imitație.

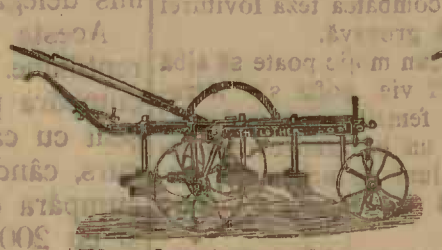
Onor. clienți ce n'aŭ timp de a më vizita, se pot adresa prin corespondență; presentându-më imediat la domiciliul indicat.

NB. Spre confiența objectelor de valoare, cât și a lucrărilor mele Artistice, posed numeroase certificate de mulțumire.

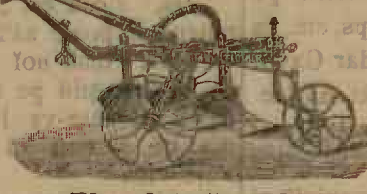
cu stimă
C. Castrișeanu.

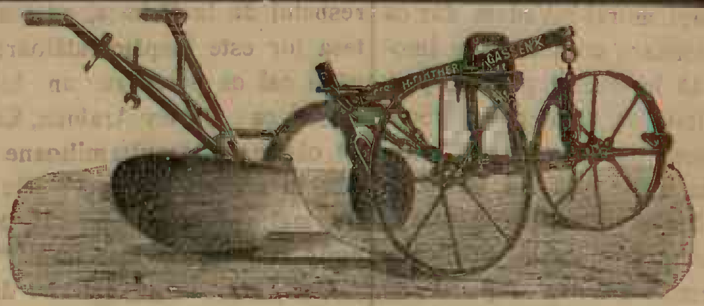
Plugul universal „Flöther“

Plugul patrubrasdare

Plugul treïbrasdare

Plugul sistem „Universal“ unbrasdar

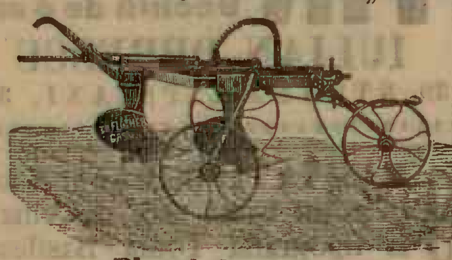
EUGENIU BEHLES
BUCUREȘTÏ, STRADA BIBESCU-VODĂ, Nr. 1, 2 și 4

Cel maï mare deposit de tot felul de
MAȘINE AGRICOLE
de o soliditate neîntrecută și de cea maï nouă constructiune
Constatate ca cele maï bune și cele maï perfecționate

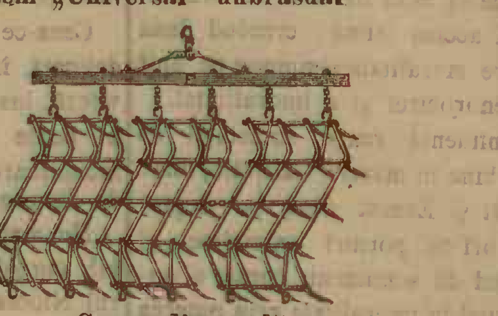
Mori transportabile și pietre de moară franțuzesci de I-a qualitate.

Mușamale impermeabile și Curele de I-a qualitate

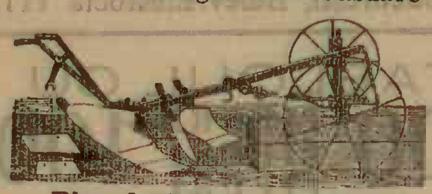
PREȚURILE CELE MAÏ AVANTAGIOASE

Plugul douăbrasdare

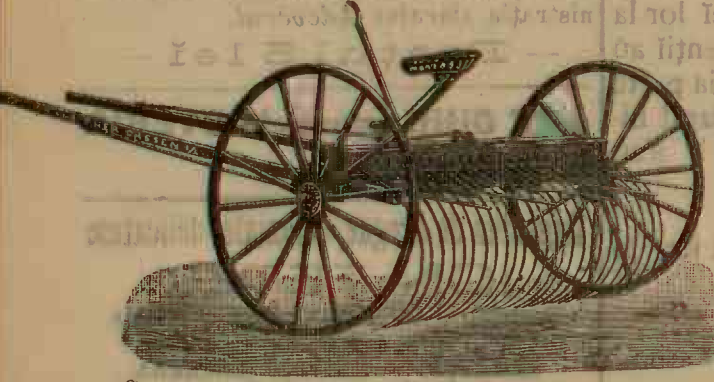
Grapa diagonală

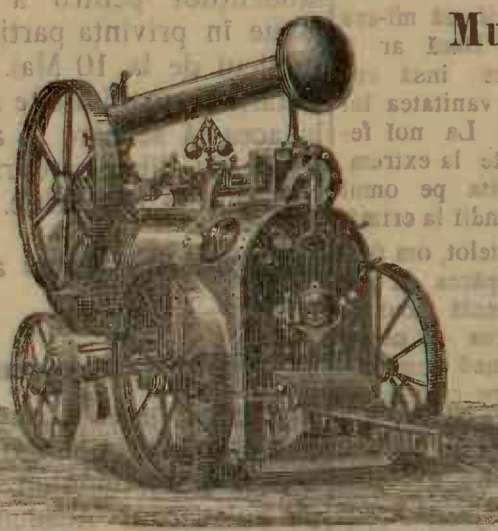
Plugul Universal „Flöther“

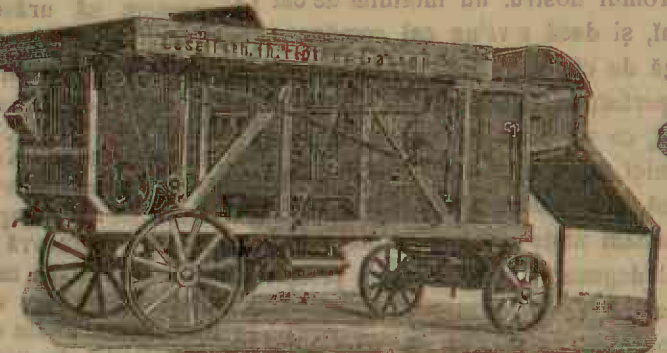
Plugul Universal doăbrasdare

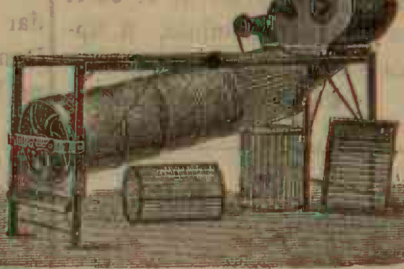
Grebla pentru alulat pae, fân, etc.

Locomobilă cu aparat de ars pae automatic

Treerătóre patentată cu aparat înaintea scuturatorilor

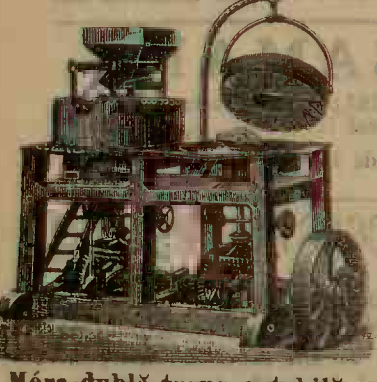

Trior cu ventilațiune „Heid“

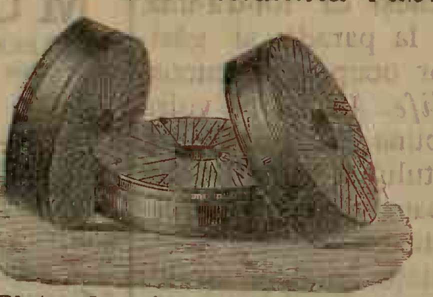

Semănătóre în lat sistem „Aberdeen“

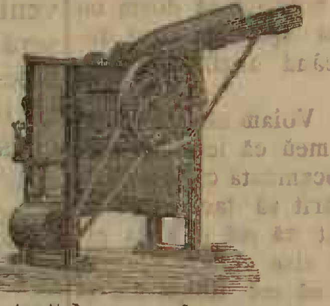
din renumita Fabrică **THEDOR FLOTHER**, Gassen (Germania)

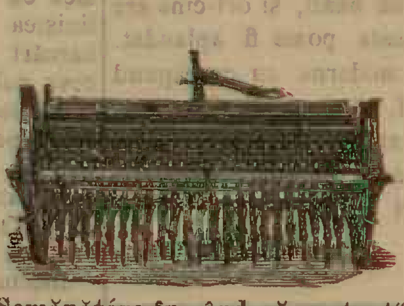
Móra dublă transportabilă

Pietre de mórá franțuzescĭ „La Ferté sous Juarre“

Batosă de porumb manuală

Semănătóre în rânduri „patent“

Vênturătóre sistem „Clayton“

A. L. PATIN
Bucurescï, 24, Calea Victorieï, 24, Bucurescï

MARE DEPOSIT
de Piane, Pianine, Orge și
PHISHARMONICE
sistemele cele maï nouï & perfecționate

VIORI, Viole, Violoncele, Contrabase, Guitare, Mandoline, Zithere, Flaute, Piccoline, Clarinete, Ocarine, etc. de la cele maï eftine până la instrumente de concert.

Viori mute de studiŭ, Arcuse, Coarde foarte bune și **durabile, Tocuri de Viori, Viole, Violoncele** și toate accesoriile la aceste instrumente.

ARISTOANE
PHONIX Cel maï perfecționat instrument cu tonurï de oțel, mecanica de fier și cu o mare colecțiune de ariï române și streine.

— Soliditatea Phönixuluï garantată. —

MUZICE de MASA

simple și combinate, cu ariile cele maï noï române și streine

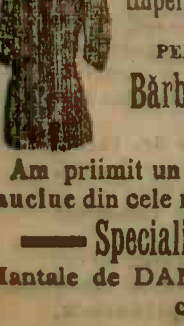
Diverse objecte de fantasie cu și fără Muzică pentru Cadourï.

— NOTE MUZICALE —

Pianinele se închiriază și se vênd plătibil în rate lunare.

Prețurile foarte strict calculate.

PRIMA FABRICĂ SPECIALĂ

Mantale de impermeabile **Ploie**

PENTRU

Bărbați, Dame și Copiï

Am priimit un bogat asortiment de Stofe de cauciuc din cele maï fine pentru sezonul de Vară

— Specialitate pentru Militarï —

Mantale de DAME foarte elegante, servind și contra prafuluï.

I. BENSIMON
Hotel MANU, Nr. 65, Calea VICTORIEÏ, Bucureștï

— Comandele din provincie se execută după măsură —

ANUNCIU

Nu perdețï ocaziunea de a câștiga 5.000 leï
NUMAÏ CU UN LEŬ

Loteria de Bine-Facere

pentru construirea Bisericeï și Școleï Parochieï Evangelică reformată (calvină) din Brăila

—Autorizată de înaltul Guvern Român, sub Nr. 4477 a. c.—

Neputêndu-se vinde biletele până la termenul trageriï, **am fost siliți** de a solicita încă un termen de 6 lunï, care ni s'a acordat de Onor. Minister cu ord. 6851, fixând ultimul termen al **Trageriï LOTERIEÏ până la 16 Septembrie 1891.** Cu toate acestea Comitetul lotarieï avênd în vedere că cu ocazia serbătorilor Jubileuluï va putea vinde biletele, speră că tragerea va avea loc chiar în ziua de 16 Maiŭ curent.

Numerile câștigătoare se vor publica în *Monitorul Oficial, Adevĕrul*, și într'un alt ziar din localitate, **Prețul unuï Bilet UN LEŬ.** Numĕrul total al biletelor este: **60.000** din carï **295 câștigurï** în valoare de leï **20.450.**

Biletele se află de vênzare în Bucureștï la depozitarul nostru principal D. R. Marcu, Strada Regală, Nr. 2, (Hotel Continental), de unde și revînzătoriï 'șï pot procura bilete cu rabat, asemenea la toțï D-niï Bancherï, Librarï și debitanțiï de tutun.

CÂȘTIGUL PRINCIPAL 5.000 LEÏ

1	a 5000	5000
1	„ 2000	2000
3	„ 1000	3000
60	„ 100	6000
200	„ 20	4000
30	„ 15	450
295	Total	20.450

BIUROUL COMITETULUÏ DE ORGANIZARE:

Președinte,	Vice-Președinte,	Secretar,	Casier,
J. Hentze	G. Iani,	A. NAGY	U. Waibl.

Compania de Gaz din București
Avis
Compania de Gaz face cunoscut, că primind un mare asortiment de lustrurï, de bronz și de cristal, lămpï de sofragerie, lămpï de vestibul, lyre și alte aparate de iluminare, precum și furnourï pentru gaz, invită pe Onor. Public să bine-voiască a visita biroul nostru din Calea Victorieï Nr. 94, unde se află expuse modele de toate aceste obiecte.

Direcțiunea.

Cel maï minunat Borviz

K. IMPÉR
RÊPÂTI
Cea maï bogată
APĂ MINERALĂ
în acoid carbonic, și
cea maï curată
Apă-Alcalin-Acidă

Se găsește în toate magazinele de coloniale maï însemnate, în farmaciï și în restaurante. **Depositul general** se află la magazinul de făinărie și coloniale G. GIESEL, Calea Moșilor, Nr. 64, Bucureștï.

Cea maï bună băutură răcoritóre și de masă.

www.dacoromanica.ro